

(Carl Sørensen) i at anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse. Jeg maa tværtimod paa mit Partis Vegne udtale Ønsket om, at denne Sag gaar i Udvalg. Ganske vist foreligger dette Lovforslag i Aar bedre begrundet end det Forslag, der laa paa Tingets Bord i Fjor, da var der nemlig slet ingen Grunde anført i Bemærkningerne. I Aar er der givet nogle Oplysninger om, hvor mange Skibe der er torpederet, hvor mange der er solgt, og hvor mange Nyerhvervelser der er foretaget. Det er for saa vidt et Fremskridt, men jeg ser ikke deri nogen Begrundelse for paa dette Tidspunkt at udbetale disse Forsikringssummer. Hvis der skulde blive Tale om, at de paagældende Selskaber, som, efter hvad den højtærede Minister oplyser, er store Selskaber, vil bygge Skibe eller erhverve nye Skibe fra Udlandet, kan de jo straks faa Pengene udbetalt uden ny Lovhjemmel, og i saa Fald er der ingen Grund til at vedtage denne Lov. Men hvis de ikke vil bygge eller erhverve Skibe fra Udlandet, ser jeg ikke rettere, end at det er ganske umotiveret at udbetale disse Penge nu. De kan nemlig i saa Fald kun tjene til at konsolidere de paagældende store Selskaber i økonomisk Henseende, hvilket sikkert er ganske overflødig, da de er solide i Forvejen, eller til at give større Dividender ved den forestaaende Opgørelse for det forløbne Aar. Og det vil der sikkert heller ikke være nogen Grund til, Aktionærerne kan passende vente med at faa Dividende af disse Penge. Det forekommer mig derfor, at Tidspunktet slet ikke er belejligt til nu at ophæve denne Lov.

Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at Loven om dette Emne af 1917 udtaler udtrykkelig i § 1 — hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse et Par Sætninger —: „Beløb, der efter 1. Oktober 1916 er udbetalt eller bliver udbetalt til Ejere af dansk Skib i Anledning af stedfundet Totalforlis, skal anvendes til Anskaffelse af Skib til Erstatning for det tabte“. Der er ingen Undtagelse gjort. Endvidere siges der: „Forsikringssummen for Skibet maa kun udbetales til Ejeren paa Betingelse af, at Beløbet baandlægges, for saa vidt Anskaffelse af Skib til Erstatning for det tabte ikke straks kan finde Sted“.

Lovforslaget er altsaa aabenbart blevet vedtaget med alle Partiers Anbefaling, og der har ikke været Tvivl om, at Pengene skulde i alle Tilfælde anvendes til Anskaffelse af nye Skibe.

Saa er der ganske vist senere vedtaget en Lov om, at i Fremtiden, fra Oktober 1919, skulde der ikke mere baandlægges Kapitaler, men om de Summer, der allerede var indgaaet i Statskassen, staar der udtrykkelig i Loven, at det indtil videre har sit Forblivende ved, hvad der er sket med dem, indtil anderledes ved Lov bestemmes. Der er ikke noget, som kan tale for, at vi skulde udlevere disse Penge. Der er det saa meget mindre, som det udtrykkelig udtaltes i Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag, at Regeringen anser det for at være af den største Betydning, at den danske Handelsflaade saa vidt muligt opretholdes ikke blot under Krigen, men ogsaa i Tiden efter denne. Det er altsaa ikke blot en ren Krigsforanstaltning, der var Tale om, men man mente, at der var Grund til, at disse Summer ogsaa fremtidig forblev baandlagte, for at man kunde sikre sig, at den fornødne Tonnage var til Stede.

Saa kan der naturligvis blive Spørgsmaal om, hvorvidt Tonnagen virkelig er opretholdt. Den højtærede Handelsminister oplyser nu i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der den 1. August 1914 var opført i Skibsregisteret 883 898 Tons brutto og den 1. Januar 1921 907 162 t. Det er altsaa en Fremgang fra 1914 paa 23 264 t, altsaa en Fremgang paa knapt 3 pCt. i 7 Aar. Folkemængden er i det Tidsrum steget med ca. 1,20 pCt. hvert Aar. Fremgangen i Tonnage svarer altsaa ikke til Fremgangen i Folkemængden, og man kan altsaa ingenlunde sige, at Tonnagen er opretholdt i samme Forhold til Folkemængden, som den stod i i 1914. Dertil kommer, at der heller ikke er oplyst noget om, hvorvidt det er gammel eller ny Tonnage, som er erhvervet. Hvis det er gamle Skibe, er Handelsflaaden i Virkeligheden forringet i Forhold til Standpunktet i 1914. Jeg tillod mig i Fjor ved denne Sags Behandling at gøre opmærksom paa, at saa store Selskaber som Det forenede Dampskibsselskab havde forholdsvis mange gamle Skibe, saaledes at dets Tonnage i Virkeligheden ikke var tidssvarende. Noget lignende er muligvis Tilfældet med adskillige andre Selskaber. Men i hvert Tilfælde, der er intet oplyst om, hvorvidt den Tonnage, vi har nu, er lige saa god som den i 1914, og det, der er oplyst, viser udtrykkelig, som før nævnt, at Tonnagefremgangen ikke svarer til Befolkningsfremgangen. Det synes jeg, taler for, at vi bør lade de Penge blive liggende indtil videre.